

11 Μαΐου 2010

Παιχνίδια ζωής - Πένυ Παπαδάκη

Το μυθιστόρημα «Παιχνίδια ζωής» είναι το πρώτο βιβλίο της Πένυς Παπαδάκη που διαβάζω. Όταν λοιπόν το αγόρασα δεν ήξερα τι να περιμένω. Ε λοιπόν τώρα που το έχω διαβάσει, νιώθω τόσο χαρούμενη και τόσο τυχερή που δεν περιγράφεται.

Μέσα από τις σελίδες αυτού του βιβλίου μαθαίνεις να βλέπεις τον κόσμο με άλλο μάτι. Μαθαίνεις να αγαπάς, να δίνεις, να προσφέρεις και να βοηθάς όσους σε έχουν ανάγκη. Κι αν κοιτάξεις καλά γύρω σου θα δεις ότι είναι πολλοί αυτοί...

Και μην παραπονιέσαι, στο τέλος κάτι παίρνεις κι εσύ... Ένα ευχαριστώ, ένα χαμόγελο, ικανοποίηση και άλλα μικρά μικρά πραγματάκια που ακόμα κι αν είναι μικρά, τελικά συνειδητοποιείς ότι σου προσφέρουν το μεγαλύτερο δώρο, την ευτυχία. Δεν ξέρω αν πρόκειται για «Παιχνίδια ζωής», μα για μένα αυτό το βιβλίο υπήρξε «Μάθημα ζωής».

Η Νίκη χάνει την αδερφή της και είκοσι χρόνια μετά αδυνατεί ακόμα να το ξεπεράσει. Θεωρεί τον εαυτό της ένοχο που δεν κατάφερε τότε να την βοηθήσει να σωθεί. Αρχίζει λοιπόν να βοηθά τους ανθρώπους που βρίσκονται γύρω της προσμένοντας κατά κάποιον τρόπο την εξιλέωση.

Κι εδώ είναι που ξεκινά αυτό το όμορφο ταξίδι. Η Νίκη θα σταθεί δίπλα σε ανθρώπους που χρειάζονται πραγματικά βοήθεια, με όλη της την αγάπη και όλη της την ανιδιοτέλεια.

Στην αρχή μια οικογένεια από την Γεωργία που ήρθε στη χώρα μας για μια καλύτερη ζωή, για ένα καλύτερο αύριο. Ένα χαμόγελο, μια καλημέρα είναι το πιο σημαντικό γι'αυτούς τους ανθρώπους που καθημερινά βιώνουν την αίσθηση του ρατσισμού και του κοινωνικού αποκλεισμού. Έτσι και εκείνη θα γίνει πραγματική τους φίλη, θα κερδίσει την εμπιστοσύνη τους ενώ παράλληλα θα τους βοηθήσει και οικονομικά προσφέροντας εργασία στη μητέρα της οικογένειας, στη Νανά. Τι κρίμα που οι περισσότεροι τα, τους βλέπουμε σαν εχθρούς μας...

Έπειτα η σειρά του κυρ- Λεωνίδα, ενός ογδοντάχρονου γεράκου. Η Νίκη θα δηλώσει συμμετοχή στο πρόγραμμα εθελοντικής εργασίας και ανθρώπινης προσφοράς σε ανθρώπους της τρίτης ηλικίας και θα της ανατεθεί η φροντίδα του κυρ-Λεωνίδα. Θα τον αγαπήσει, θα τον νιώσει σα δικό της πατέρα κι εκείνος σαν δική του κόρη. Τι ζητάνε κι αυτοί οι μεγάλοι άνθρωποι; Λίγη φροντίδα, λίγη συντροφιά, κάποιον να τους ρωτήσει αν είναι καλά. Κάποιον να ενδιαφερθεί να δει αν ζουν ή αν έχουν πεθάνει. Τόσο απλά... Μα πόσοι από εμάς το κάνουμε;

Στη συνέχεια η πεντάχρονη Μαρία, ένα μικρό κοριτσάκι που φιλοξενείται στο ορφανοτροφείο και που ακόμα κανείς δεν έχει ενδιαφερθεί να την υιοθετήσει. Η Νίκη θα δεθεί από το πρώτο λεπτό μαζί της σαν να είναι δικό της παιδί. Θα του κάνει συντροφιά, δώρα, χωρίς όμως να παραμελεί και τα υπόλοιπα παιδιά του ορφανοτροφείου. Σκεφτήκαμε ποτέ να δώσουμε ρούχα, παιχνίδια που δεν χρησιμοποιούμε πια σε αυτά τα μικρά παιδιά που τα έχουν τόσο ανάγκη; Η χαρά που θα δούμε στα μάτια τους εκείνη την ώρα δεν αγοράζεται ούτε με όλα τα λεφτά του κόσμου.

Ακολουθεί η Έφη, μια παιδική φίλη της Νίκης η οποία έχει προβλήματα με τον άντρα της. Η Έφη είναι ακόμα μια γυναίκα από εκείνες τις οποίες κακοποιούν οι άντρες τους. Δέχεται να υπομένει το ξύλο και τις βρισιές του συζύγου της χωρίς να διαμαρτύρεται. Δε χωρίζει για να μην έχουν πρόβλημα τα παιδιά της. Μα δεν καταλαβαίνει όμως ότι με αυτό τον τρόπο σκοτώνει την ίδια της την ψυχή αλλά και την ψυχή των παιδιών της που βιώνουν καθημερινά αυτές τις σκληρές συνθήκες. Η Νίκη θα βοηθήσει την Έφη να διαλύσει αυτό τον γάμο, να απομακρυνθεί από αυτό τον άντρα και να ξαναφτιάξει τη ζωή της. Δεν είναι λίγες οι γυναίκες που κακοποιούνται καθημερινά από τους άντρες τους. Μένουν θύματα της ίδιας της ζωής, απροστάτευτες να προσπαθούν να συνέλθουν από τα χτυπήματα περιμένοντας με φόβο το επόμενο ξέσπασμα. Ευτυχώς στη χώρα μας υπάρχουν σύλλογοι γι'αυτό τον σκοπό και καλό θα ήταν αν κάτι πέσει στην υπόληψή μας να τους ενημερώσουμε προκειμένου να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα. Ας πάψουμε να εθελοτυφλούμε...

Μετά έρχεται η Ελισάβετ, μια περίεργη ηλικιωμένη κυρία που βρίσκεται στο γηροκομείο. Η συνάδελφοι της Νίκης θα θελήσουν για τα Χριστούγεννα να χαρίσουν ένα ποσό στο γηροκομείο που βρίσκεται κοντά στη δουλειά τους. Η Νίκη θα αναλάβει την υπόθεση κι έτσι γρήγορα θα έρθει κοντά σε αυτή τη μεγάλη γυναίκα. Στην αρχή η Ελισάβετ θα την αρνηθεί μα στη συνέχεια θα καταλάβει ότι τίποτα δεν είναι πολυτιμότερο από το να έχεις δίπλα σου ανθρώπους να σε νοιάζονται.

Και ταυτόχρονα ο Στέλιος, κουμπάρος της Νίκης και του άντρα της και κολλητός δικός του μια ολόκληρη ζωή. Έχει κι εκείνος τα δικά του προβλήματα, τα δικά του μυστικά αλλά σιγά σιγά όλα θα λυθούν.

Και οι ζωές όλων αυτών των ανθρώπων μπλέκονται μεταξύ τους χωρίς να το ξέρουν. Έχουν όμως όλοι τη Νίκη δίπλα τους σαν σημείο αναφοράς. Μέσα από τις ζωές τους λοιπόν η Νίκη καταφέρνει να κερδίσει τους δαίμονες που την κατατρέχουν. Καταφέρνει να σταθεί στα πόδια της και να νιώσει νικήτρια αφού είναι το μόνο που της ταιριάζει όπως δηλώνει και το όνομά της. Όπως δηλώνει και η συγγραφέας στο οπισθόφυλλο του βιβλίου : “Με λένε Νίκη και τα παιχνίδια της ζωής θα τα κερδίσω όλα”.

Από τις πρώτες του σελίδες αυτό το βιβλίο κατάφερε να με συγκινήσει, κατάφερε να με κάνει να νιώσω τόσο βαθιά τα προβλήματα του καθενός από τους ήρωες αλλά ταυτόχρονα να νιώσω και ενοχή που δεν έχω τολμήσει ακόμα να βοηθήσω τόσο έμπρακτα κάποιον συνάνθρωπό μου. Δεν είναι ότι δε νοιάζομαι για τους γύρω μου αλλά ούτε ότι δεν είμαι ευαισθητοποιημένη απέναντι σε δύσκολες καταστάσεις. Απλώς δεν τολμώ...

Κα Νίκη σας ευχαριστώ πολύ! Μετά από αυτό το βιβλίο – που όσο κανένα έχει αγγίξει τα τόσα κοινωνικά προβλήματα που βιώνουμε- σίγουρα νιώθω αλλαγμένη. Κι αυτό το χρωστώ σε εσάς! Να είστε πάντα καλά και να σας αγγίζουν πάντα το ίδιο σημαντικά ζητήματα!